

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (8)

AFFEYLE YÂREBBENA

Binler
günahtan muzdarib pişman huzurundan varıp
Boynun
büker eller açar estağfirullah der garîb
Affeyle
sen yâ rabbenâ vağfirlenâ zunûbenâ
Affeyle
ah yâ rabbenâ vağfirlenâ zunûbenâ

AFFEYLE SEN, BEN CAHİLİM

Dâim ilim
söyler dilim hâlimse göstermez ilim
Affeyle
sen ben câhilim estağfirullah yâ halîm
Zâlim
olup ettim zulüm ah kıbleden açtım elim
Affeyle
sen ben câhilim estağfirullah yâ halîm

SON ÇARE NEDİR?

Ah ehl-i
harâbâtı da görsen de ki aşktan
Sor çâre
nedir kurtaracak var mı ki aşktan
Bin derd
ile inler o garîp gönlü perîşân
Sor çâre
nedir kurtaracak var mı ki aşktan

ŞER BULAŞMIŞ NEFSİNE

Ol zikr-i
hakk meclisinde nam arayan hırsızın
Haddi
aşmış pis nefesine silleyi kim vurmaya
Şirki
ortak riyâkara yarayan hayırsızın
Şer
bulaşmış nefesine can ilinde durmaya

ERBABI ZİKİR

Erbâbı
zikir aşk ile çağlar gecelerde
Sen dinle
de gör dağları ağlar gecelerde
Hû hû ile
geçmezse ömür bil boşa geçmiş
Dünyâ
dediğin düşte de ağlar gecelerde

GEL ZİKREDELİM

Gözler ki
veren kudreti görmezse de âmâ
Ah zikr-
i hüdâdan geri kalmak da ne cânâ
Gel
zikredelim fikredelim Rabbi ne âlâ

Ah zikr-i
hüdâdan geri kalmak da ne cânâ
GEL SEN YİNE GEL
Görsem ki
gönül den sevecek yâd edeceksin
Yıllar
geçiyor olsa da dîlşâd edeceksin
Gel sen
yine gel dinle de ah öyle karar ver
Vuslatta
murâd firkat'e feryâd edeceksin

KANCASI VAR DER

Bak sen
gülü sevmez de onun goncası var der
Hem geçti
gül istandaki onlarçası var der
Sen bakma
sakın kendine aşk eyleyecek ya
Ah
gönlümü tutmuş birinin kancası var der

ŞU DÜNYADA SONU AH

Ümmîdi
var sevgiliden beklediği bir nigâh
Bilmez
gönül nice sevse şu dünyada sonu ah
Uzar gece
ne zor gelir kısa sürer şu sabah
Bilmez
gönül nice sevse şu dünyada sonu ah

HEPSİ PİŞMAN NAFİE

Cümle
nâdân sanki şâdân imtihandır kim bile
Ah şu
şeytandır kuran insan için bin bir hile
Hepsi üç
gün dur hevesten yakma artık kendini
Bitse şol
ömrün de görsen hepsi pişman nâfile

GAFİL

Menfaatten
tuttu şeytan kıldı zâil ismeti
Ah
mübarek din içinden sanki dünya kısmeti
Allah'ından
cümle kuldan âr'ı yok kim gâfilin
Üç
kuruşluk menfaat'çün sandı ahret hizmeti

İLTİMAS

İltimas
kanun mu olmuş sanki başka çözüm yok
Liyâkat
komaz rezile söyleyecek sözüm yok
Zaten

kabirde o köle garip köylü padişah
Benden
dahi uzak olsun hiç görecek gözüm yok

ÂDEM

Bâkî
açmış bâb-ı âlî kim hakikat bula âdem
Anlamaz
da sever fâni kul olur ah kula âdem
Aşk vü
muhabbettir ol bâb lâyemut hem ruha yakın
Kılup
hiss-i aşkı fâni kor fırsatı yola adem

EVVEL İHLAS

İstidâd
ile bağlanmaz âlî seciyye hamiyet
Kör
benlik pusuda hep elzem her dem samimiyet
Evvel
ihlâs elbet ihlâs hak rızası başta niyyet
Câha
döner şerre koşar ol ihlâssız kabiliyyet

EFENDİM

Visâlinle
şâd olsa ah dertli başlar
Mübârek
avuçlarda zikirde taşlar
Efendim
şefaati bekler ya ümmet
Salât û
selâmında akmakta yaşlar

TEFEKKÜR

Ah
tefekkür eylemezsen dilde kalmıştır şükür
Şükr-ü
haktır aslı şükrün rabbe şükrandır şükür
Başta can
var ol kerîmden sonra inâm kâinat
Anlamazsan
hakka inad nefsi tut dâim tükür

O'NUN ADIYLA

Şol cân-ı
şahâne ki gelmiş O'nun adıyla
Gör
kâinat ruh beden hep O'nun murâdıyla
Bak ta
kendini anla ah tez geçen geçmeden
Bismillah
de iz'anla her dem O'nun yâdıyla

BİR BAHÇEDİR

Yâdımda
hâlâ bî misâlin ruha bâr enzâr-ı var
Bir
bahçedir âh gül ki yanmış inleyen hezzârı var

Bilmez mi
kim hiç zâr-ı yâr şol fani dem hem tez geçer
Bir
bahçedir âh gül ki yanmış inleyen hezzârı var